

[Nathalie Lind.]

misforståelse, vil jeg straks sige, at vi er fra venstres side indforstået med, at der skal ske begrænsning af udgifterne til børnetilskud. Det fremgår af den spareplan, jeg flere gange har omtalt, og det har vi stemt for i forbindelse med vedtagelse af finansloven.

Der er også en anden ting, vi er helt enige i, nemlig at de forhøjede børnetilskud må bortfalde i papirløse ægteskaber. Dette punkt havde regeringen jo selv med som det første led af sit første oplæg til spareforhandlinger af 6. marts, og det accepterer vi fuldt ud.

Men så kommer der noget mærkeligt, når vi kommer længere hen i spareforhandlingerne. I betænkningen fra PØ-udvalget af 22. marts 1973 taler regeringen under punkt 17 i sin plan om, at man skal foretage en begrænsning af modtagerkredsen af forhøjet børnetilskud. Tallet er ændret; det var i den første plan af 6. marts 12 mill. kr., nu er det sat op til 50 mill. kr. Når man så nu får disse lovforslag, fatter man, hvad det er der ligger bagved, og man må vist have lov at sige, at ordet begrænsning er en underdrivelse, for der er jo ikke tale om begrænsning, der er, som jeg nævnte, tale om en fuldstændig ophævelse, ikke blot i de papirløse ægteskaber, men for alle, også for de reelt enlige forsørgere. Og der er tale om en ophævelse ikke blot af det forhøjede, men af det ekstra børnetilskud. Det sidste forekommer mig ærlig talt noget ufatteligt.

Vi har i dansk skattelovgivning siden 1903 haft en regel om, at den, der forsørgede et barn, blev beskattet som forsørger, og jeg har svært ved at se, hvem der er mere rendyrket forsørger end den enlige far eller mor, som har sine børn hos sig og forsørger dem. Jeg kunne i hvert fald — det er måske mere sagt til finansministeren — nævne andre grupper af skatteydere, hvor billedet som forsørgerstilling ikke er nær så klart.

Da vi fik kildeskatteloven, havde man den opfattelse — jeg kan ikke fuldt ud huske den nøjagtige argumentation længere — at man kunne ikke bevare den hidtidige ordning; vi kunne ikke have to skalaer, og så regnede man ud: hvad er den enlige forsørgers forsørgerfordel værd i kroner og øre, og det omsatte man til det, der nu er blevet det særlige børnetilskud, det, der kom

ind under sociallovgivningen, og som udbetales forsørgeren ikke pr. barn, men pr. børneflokk og udgør skattefrit 1.340 kr. om året. Jeg taler i det kommende næsten udelukkende om det ekstra børnetilskud — jeg nævner det for at gøre det helt klart — og det er denne forsørgerstilling, man nu vil fratage den enlige forsørger.

Jeg har et helt andet forslag. Jeg ville opfordre regeringen til, at vi førte disse regler tilbage til skattelovgivningen, hvor de reelt hører hjemme. For min skyld måtte man gerne føre samtlige børnetilskud tilbage, men specielt dette særlige børnetilskud, der var kompensation for en skattefordel, som de enlige forsørgere altid har haft. Man må ikke glemme her, at vi kender begrebet i skattelovgivningen: når en enlig forsørger har børn over 18 år og barnet er under uddannelse og man bidrager til barnets uddannelse og det tjener under et vist beløb, så kan man jo give den enlige forsørger efter ansøgning et dobbelt personfradrag. Jeg mener, vi alvorligt skulle overveje en sådan ordning; så kommer ansøgeren til at attestere, at hun eller han er enlig, og de kommunale myndigheder får lejlighed til at bedømme situationen. Man klarer hermed en del af problemet med de papirløse ægteskaber, og man undgår som i ministerens forslag for smed at rette bager.

Jeg kunne også bede ministeren alvorligt overveje, om vi ikke skulle komme ind på en ordning, som man har i Sverige, og som gælder for videre områder end for børnetilskud, nemlig for alle sociale ydelser: at man simpelt hen ligestiller samboende med ægtepar. Jeg har set, at Sverige i sin grundtakst for socialhjælp arbejder med én skala for ægtefæller og samboende på den ene side og én for enlige, og man forlanger på selvangivelsen en erklæring udfyldt om, hvorvidt den pågældende har været gift med eller har barn med den, man bor sammen med. Er dette tilfældet, behandles man som ægtepar og får ikke den højere ydelse som enlig. Jeg vil sætte megen pris på at høre ministerens vurdering af en sådan ordning, som jo ikke kan være ministeren ubekendt.

Men tilbage til børnetilskuddene, de ekstra børnetilskud. Hvorfor skal de enlige rammes så hårdt, som tilfældet vil blive efter regeringens forslag? Lad os tage en enlig kvinde eller mand, reelt enlig, som har blot